
НЕ ВГЛЕЖДАЙ СЕ ДЪТЕ.

О, веселъ лучъ проблѣсналъ самъ надъ тъменъ кжтъ,
Пустиненъ е духътъ . . . —
Една скръбъта самотна, тъмна
Витай надъ тъмнитѣ му бездни . . .

Не вглеждай се въвъ тѣхъ. — Въвъ мъртвитѣ лучи
На безднения мракъ не вглеждай се, дѣте —
Защо ли да мъглишъ на твоитѣ очи
Замислений лазуръ . . .

Пустинно-леденъ мракъ — кждѣ и самъ
Не смѣя да надзърна. — Синь блуждающъ пламъ
За мигъ понѣвга плахо скелети озаря
И гасне въ бездненната мъртвина . . .